

SKRIVELSE TIL RETSUDVALGET

Supplerende bemærkninger til L 27 - navnelovsforslaget

Ministerens svar af 17. maj 2005 på vor henvendelse af 12. maj 2005 giver anledning til følgende anmodning:

Blandt andet af hensyn til at begrænse risikoen for *udvanding* af forbeholdte varemærker, foreslås det genovervejet, om det i det mindste for *vitterligt kendte navne*, der er *forbeholdt*, skal være muligt for virksomheden at modsætte sig, at sådanne vitterligt kendte navne tages som efternavn, medmindre dette sker på grundlag af slægtsmæssig tilknytning til navnet som *efternavn*, jf. den gældende lov.

Endvidere foreslås det genovervejet, om der tillige skal indhentes samtykke fra virksomheder, som har forbeholdt - i det mindste - vitterligt kendte navne, også selvom der er én eller flere personer, som allerede benytter navnet som efternavn.

Begrundelsen for anmodningerne er følgende:

Varemærkeloven giver i dag beskyttelse mod andres anvendelse af identiske eller lignende tegn (jf. varemærkelovens § 4). Som en begrænsning i denne ret kan varemærkeindehaveren ikke forbyde andre at gøre brug af eget navn, forudsat at dette sker i overensstemmelse med god markedsføringsetik (jf. varemærkelovens § 5). Ændringen af navneloven ændrer ikke herpå.

Såfremt et varemærke er forbeholdt her i landet, giver det i dag beskyttelse mod, at nogen tager navnet som efternavn, medmindre personen kan påvise slægtsmæssig tilknytning til navnet som efternavn. Ifølge dansk retspraksis for anvendelse af virksomhedsnavne, er der en væsentlig forskel mellem på den ene side *for-* og *mellemløst* og på den anden side *efternavne*, idet man kan anvende sit efternavn erhvervsmæssigt, hvorimod indehaveren af et forbeholdt navn *kan forhindre* andre i at benytte *for-* eller *mellemløst* erhvervsmæssigt som virksomhedsnavn, jf. bl.a. sagen UfR 1943.410Ø, hvor slægten Sally kunne forhindre en person med mellemnavnet Sally i at anvende betegnelsen "Sally's skrædderi", og UfR 1932.781H, hvor Højesteret fandt at familien Angelo kunne forhindre Angelo Petersen i at benævne sin forretning "Angelo". Endvidere har Klagenævnet for Domænenavne (hvis formand er Højesteretsdommer) i sin afgørelse vedrørende "Lillienskjold.dk" (sag nr. 2000-096) blandt andet udtalt: "*Indklagedes adgang til at benytte betegnelsen Lillienskjold som mellemnavn kan ikke antages at omfatte en adgang til at benytte betegnelsen isoleret i kommercielt øjemed.*"

Når indehavere af varemærker kan have en særlig interesse i at begrænse yderligere udbredelse af varemærker/virksomhedsnavne som *efternavn*, er det for at undgå eller begrænse den *udvanding* (*dilution*), som kan ske ved at nogen opnår navnet som efternavn, og derefter anvender

det for forskellige typer virksomhed eller produkter - beslægtede eller ikke beslægtede. Et eksempel på en sådan generende anvendelse er sagen om brøndboreren der ændrede navn fra Petersen til Vandfoss på trods af en længere strid med Danfoss om navnet, jf. UfR 1967.371.

Såfremt en virksomhed har forbeholdt sit navn eller varemærke i dag, vil det kun være muligt for personer med slægtsmæssig tilknytning til navnet som *efternavn*, at tage navnet som efternavn. "Tredjemand", det vil sige personer *uden* slægtsmæssig tilknytning til navnet, vil ikke kunne tage navnet, og personer hvis slægt alene anvender det som mellemnavn vil ikke kunne tage navnet.

Hensynet til varemærkeindehaveren vejer væsentligt tungere, når der er tale om vitterligt kendte varemærker, der også betegnes som verdensmærker. Dette hensyn er udtrykt i Pariserkonventionens artikel 6 b (se bilag 1), hvorefter Danmark er forpligtet til at beskytte unionsborgeres vitterligt kendte varemærker i forhold til varer af samme eller lignende art, uanset om disse varemærker er registreret i Danmark. Forpligtelsen til at beskytte "vitterligt kendte" varemærker er blevet udvidet i TRIPS artikel 16, stk. 3, så WTO landene nu også er forpligtet til at beskytte vitterligt kendte varemærker i forhold til produkter af *anden art* (se bilag 1).

Disse konventionsforpligtelser er implementeret i varemærkelovens § 15, stk. 2, nr. 4, stk. 3 nr. 2, og stk. 4, jf. stk. 1, hvorefter tredjemand ikke kan registrere "vitterligt kendte" varemærker for varer af samme eller anden art, under de nævnte betingelser, herunder at det vil medføre en utilbørlig udnyttelse af det vitterligt kendte varemærke, eller det vil skade særpræget eller renomméet. Patent- og Varemærkestyrelsen påser af egen drift, om disse regler er overholdt.

Det anføres i Kommenteret Varemærkelov, DJØF (2004), s. 204 ad varemærkelovens regel om vitterligt kendte varemærker (§ 15, stk. 2, nr. 4),

"Reglen er i og for sig velbegrundet, idet det ville være **stødende, om de deciderede verdensmærker skulle kunne bemægtiges af andre**, selvom det ikke er registreret i det pågældende land."

På samme måde må det anses for ganske rimeligt, at personer må acceptere den beskedne begrænsning i deres ønsker om efternavn, at de blot ikke kan tage vitterligt kendte varemærker, som f.eks. KODAK, VOLVO og CARLSBERG som efternavn, hvis man ikke allerede anvender navnet som *efternavn* i slægten.

Skulle ganske få personer allerede benytte navnet som efternavn, eller skulle de via forfædres efternavne være berettigede til at tage et sådant vitterligt kendt navn, må det ligeledes anses for ganske rimeligt, at indehaveren af et sådant navn, i hvert fald hvis de har forbeholdt navnet, skal have mulighed for at modsætte sig udbredelsen af navnet til "tredjemand", uden en sådan slægtsmæssig tilknytning. Hensynet til "*ham der altid har været som en bedstefar for børnene*" kan ikke veje tungere i disse tilfælde, og navnelovsforslaget stiller da heller ikke krav om en sådan

- eller anden særlig - tilknytning til de personer, der giver samtykke. Derimod udelukker lovforslaget generelt indehaverne af de forbeholdte virksomhedsnavne fra beskyttelse, hvis der blot er én enkelt person i landet, der opnår ret til at bære navnet som efternavn.

Det bemærkes i den forbindelse, at det synes forudsat i Ministerens svar, side 2, fjerde nederste afsnit, at en virksomhed også vil kunne få et navn forbeholdt, uanset at det samtidig bæres som efternavn af personer i Danmark, men der synes imidlertid ifølge lovforslaget ikke at være nogen retsvirkning forbundet med at forbeholde et navn, hvis det allerede anvendes som efternavn. Dette står i modsætning til den gældende retstilstand.

På denne baggrund anmoder jeg om Deres venlige genovervejelse af ovenstående ændringsforslag.

Med venlig hilsen

Peter Strandgaard
Advokat
LEGO Juris A/S

Pariserkonventionen artikel 6b

(1) Unionslandene forpligter sig til, enten ex officio, hvis landets lovgivning tillader det, eller efter den interesserede parts begæring, at afslå eller ophæve registreringen og at forbyde brugen af ethvert varemærke, som er en gengivelse, efterligning eller oversættelse egnet til at fremkalde forveksling med et mærke, som de kompetente myndigheder i registrerings eller brugslandet skønner er vitterligt kendt i dette land som allerede tilhørende en person, der er berettiget efter denne konvention, og anvendt for varer af samme eller lignende art. Det samme skal også gælde, når den væsentlige del af mærket er en gengivelse af et sådant vitterligt kendt mærke eller en efterligning, der er egnet til at fremkalde forveksling dermed.

TRIPS artikel 16, stk. 3:

Artikel 16, stk. 3. Artikel 6a i Paris-konventionen (1967) gælder med de fornødne ændringer for **varer eller tjenesteydelser, der ikke ligner dem**, for hvilke der er registreret et varemærke, forudsat at brugen af det pågældende varemærke i forbindelse med de pågældende varer eller tjenesteydelser indikerer en forbindelse mellem de pågældende varer eller tjenesteydelser og indehaveren af det registrerede varemærke, og forudsat at de interesser, som indehaveren af det registrerede varemærke har, efter al sandsynlighed skades af en sådan anvendelse. [fremhævet her]